



Skriftlig fremsættelse (10. november 2021)

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder)

(Lovforslag nr. L 76)

Livstidsdømte og visse forvaringsdømte har begået nogle af de mest alvorlige forbrydelser, som man kan forestille sig. De har i særlig grad vendt samfundet ryggen og har som konsekvens heraf fået den hårdest mulige straf. Det skal også kunne mærkes under afsoningen.

Der er således et helt særligt hensyn at tage til retsfølelsen, når det gælder de særligt grove sager, sådanne dømte er frihedsberøvet for. Vi skal både beskytte ofre og pårørende, men også de personer, som en sådan dømt måtte indgå i en relation med. Der er set eksempler på, at de omfattede dømte har indgået relationer med unge og letpåvirkelige mennesker, som ikke kan overskue de konsekvenser, som det har for eget liv at indgå i en tæt relation med en person, som har begået nogle af de mest alvorlige forbrydelser. Endelig skal vi beskytte den almene retsfølelse. Det skal ikke være muligt at profilere eller iscenesætte sig selv og sine ugerninger, eksempelvis på sociale medier.

Med lovforslaget foreslås *for det første*, at der indføres krav om, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte skal afsone i lukket fængsel i de første 10 år af afsoningen. Der kan gøres undtagelse hertil, hvis det er begrundet i den indsatte helbred.

Med lovforslaget foreslås *for det andet*, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte ikke skal kunne komme på udgang i de første 10 år af afsoningen, medmindre udgangen sker til bestemte særlige formål.

Med lovforslaget foreslås *for det tredje*, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte alene må have kontakt gennem besøg, brevveksling og telefoni til nærtstående og til personer, som den pågældende havde kontakt med før varetægtsfængslingen. I praksis foreslås det, at den pågældende skal have

tilladelse til besøg, brevveksling og telefoni, og at der alene meddeles tilladelse til kontakt med de omtalte persongrupper.

Dette indebærer, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte fremover ikke kan indgå nye relationer. Dette kan dog fraviges efter en konkret vurdering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, f.eks. hvis den indsatte ikke har familie eller andre kontakter, som ønsker at være i kontakt med vedkommende. I denne situation vil den indsatte kunne få tilladelse til kontakt til en ny relation, f.eks. en besøgsven.

Der lægges op til, at reglerne skal gælde i de første 10 år af afsoningen.

Med lovforslaget foreslås *for det fjerde*, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte skal indhente tilladelse, inden de selv kan fremsætte offentlige tilkendegivelser eller i øvrigt offentliggøre materiale, f.eks. podcast eller skrive på sociale medier, om den eller de forbrydelser, som de er dømt for. Der lægges op til, at der ikke skal meddeles tilladelse, hvis tilkendegivelsen efter en konkret vurdering bør begrænses af hensyn til bl.a. den forurettede eller pårørende.

Med lovforslaget foreslås *for det femte*, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte, der forbryder sig mod de foreslåede regler om indgåelse af nye relationer eller reglerne om offentlige tilkendegivelser om deres forbrydelser, skal kunne straffes disciplinært. Der foreslås i den forbindelse også indført en ny form for disciplinærstraf, hvor den pågældende indsatte i et nærmere bestemt tidsrum helt kan afskæres muligheden for at få besøg, brevveksle eller telefonere, hvis vedkommende forbryder sig mod de nævnte regler.

Med lovforslaget foreslås *for det sjette*, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte skal kunne ifalde bødestraf, hvis vedkommende forbryder sig mod de foreslåede regler om indgåelse af nye relationer eller reglerne om offentlige tilkendegivelser om deres forbrydelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.